

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicæ Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

II. De Bonis Clericorum Patrimonialibus, vel quasi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62668](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62668)

Iuta, multumque pendeat ab Episcopis: & in multis locis à Principibus aut aliis Magistratibus secularibus. Imo multarum parochiarum res temporales in pluribus Provinciis Germaniae præsertim nostræ administrantur per Seculares, vulgo die Kirchen-Pfleger / Kirchen vnd Heiligen Pfleger / ut ex Recesso Concordat, inter Seren, mos & Potentissimos Principes Bavariae nostra ex una, & Rev. mos ac Celsissimos diocesum Ordinarios ex altera parte 1583. initorum Art. i. §. Namit aber/ constat: & de rebus ad illas aliisque Ecclesiæ & Capellas pertinentibus contractus cum Ecclesiastici & Seculariis Magistratibus consensu celebrantur, ut ex iisdem Concordat. Art. §. §. Zu den Contracten habetur.

ARTICULUS II.

De Bonis Clericorum Patrimonialibus, vel quasi.

S U M M A R I U M.

18. Clerici domini sunt bonorum verē,
19. Et quasi Patrimonialium:
20. Et hoc inter etiam quotidianarum Distributionum,
21. Et aliorum ex talibus emptorum.
22. Ex ipsis Ecclesia bonis empta ad istam pertinent:
23. Etiam si empta sint nomine alieno.

18. **P**atrimonialium suorum bonorum dominos hodie ipsos clericos esse; ac proinde de iis ad quascunque causas, tam inter vivos quam per ultimam voluntatem, disponere, perinde ut laicos, liberè posse, Catholicorum DD, nemo facile aust inficiari: & constat ex can. Episcopi 19. &c. 12. q.

1. 64. Quicunque ibid. q. 3. l. 1. 8. Quia nos q. de Testamento. Ratio est qui Clericatus vel Ordinis assumptionem rerum suarum dominiō se non abdicat ipsi, neque privantur à Jure; cum proprium habere disertē permittantur, tamen Ceret ego q. 3. cit. Hodie, inquam; quia in primitiva Ecclesia clericos nihil proprii habuisse: sed omnia omnibus communia, & pro eoque necessitate inter eos distributæ fuisse, patet ex can. Expedite. 13. & can. Videntes 12. q. 1.

Quasi-Patrimonialium quoque bonorum quorumcunque, ac proinde eum Distributionum quotidianarum dominos clericos esse, cum S. Thoma 2.2. q. 1. art. 7. Panormit. in c. Cū effe 10. de Testamento. 26. Covarruvia in c. Canis Officij 7. eadem Rubr. n. 7. magno sensu docent catēri TT. & Canonica. Ratio est; quia hujusmodi bona accipiunt tanquam stipendium congrua fulfillmentationis, c. Cam secundum 16. de Prel. & dignit. fine ullo onere, ea ex toto vel ex parte in pauperes vel alios pioufus expendendi, non obscuro indicit, dominii hujusmodi honorū in eos translati: quod de Distributionibus indubitate defumitur ex c. Unico, de Clericis refid. in 6. ubi Bonifacius VIII. Qui vero, inquit, aliter, quam si Divinis officiis adfuerit, de Distributionibus ipsa quidquam receperit, rerum sic acceptorum dominium non acquirat: quibus verbis à presentibus Distributionum receptorum dominium acquiri, aperte supponitur & aperte insinuat, ut ibi monte Francus n. 8. Geminian. n. 3. & Barbosa n. 22.

A communi hoc DD, sensu diversit Navarrus de Eccles. Redit. q. 1. Motu nito 30. n. 2. Clericis Distributionum dominium negans; quod Ecclesiæ intulitu non minus, quam Beneficiales redditus acquirant.

acquirantur: imò his sive fructibus, quos palum Grossos vocant, subrogentur, & ex decreto Trident. Sess. 2. cap. 3. de Ref. in Ecclesiis, in quibus non erunt, præbendarum preventibus sint detrahenda; imò aliquando in ipsis solis præbenda consilat, ut ex c. Olim 16. de V. S. colligitur & cum Glossa in c. Unic. cit. V. Recepit notant cit. Franc. n. 8. & in e. Olim cit. Barbofa n. 4. Sed hac leviora sunt, quam u Navarri Opinionem persuadent partim; quia Distributions personæ potius, quam Ecclesiæ intuitu acquiruntur: & revera non subrogantur fructibus grossis; cum ab his sint diverse; in calu enim decreti Tridentini fructus in distributiones converti potius, quam has illis subrogari, notat Monega de Distribut. p. 3. q. 1. n. 23. partim quia; etiam fructibus grossis subrogantur; ac proinde præbenda rationem haberem, nihilominus clerici ipsarum perceptuam dominium consequerentur, ut dicit sequenti statuetur. Hic

21. Revolvendum breviter est dubium, ad quem pertineant res ab Ecclesiis Prælati expta. In quo inter DD. ferè conuenit, ab ipsis caterisque rerum Ecclesiasticarum Administratoribus ex verè aut quasi Patrimonialibus bonis empta i. 22. plis: ea verò, quæ ex ipsarum Ecclesiis bonis, quorum solam administrationem habent, empta sunt, Ecclesiis acquiri; ut ab his vindicari possint: quantumvis non Ecclesiæ suæ, sed proprio Pratati vel clerici, imò alieno alicuius consanguinei vel amici nomine empta fuissent, juxta c. 1. &c. Presbyter 2. 6. Inquendum 4. bâc Rubr.
23. Neque huic adveratur; quod à procuratore vel administratore ex pecunis alienis etiam ejus, cuius res administrat, suo nomine empta & tradita acquirantur emptori, l. i. C. Si quia alteri vel sibi;

ARTICULUS III.

De Bonis eorundem Beneficialibus.

SUMMARIUM.

24. Horum Clerici habent administrationem.
25. Dominium verò ipsa multi negant.
26. Et, si divites sint, aliqui etiam usum.
27. Distinctio inter quatuor Ecclesiæ tempora.
28. Hodie Clerici etiam divites bonorum beneficialium usum habentes.
29. Ipos istorum etiam dominos esse.
30. Ex Concilio Tridentino & Apostolicæ Constitutionibus:
31. Ex Titularum Beneficialium institutione,
32. Et Ratione ostenditur.
33. Sensus, quò ejusmodi bona Patrimonium